

kan jeg i og for sig anbefale, forsaavidt det gaar ud paa at anlægge en Jernbane fra Veile til Give. Derimod kan jeg ikke finde det rigtigt, at man stiller denne rent lokale Bane helt anderledes, end man stiller de andre lokale Baner og navnlig Horsens—Tørring Banen. Jeg har derfor i Folkethinget tilraadet at sætte 25,000 Kr. i Stedet for 80,000 Kr., og jeg tror, at det vil være det Rette. Jeg mistjender ikke, at det kan være noget besværligere at anlægge denne Bane end Horsens—Tørring Banen, men jeg tror dog, at man efter al Rimelighed maa komme til dette Tilskud og i ethvert Tilfælde ikke komme til at overstige det, hvis ikke særlige exceptionelle Grunde tale derfor. Derimod er der en anden Ting, som jeg erklærede mig villig til at gaa ind paa i Folkethinget, nemlig at bygge Banen af en lettere Type og med et lettere Driftsmateriel, hvorved der vilde blive vundet meget Betydeligt baade med Hensyn til Anlægget og særlig med Hensyn til Driften. Jeg skal ikke modsætte mig Ønsker i denne Retning, hvis der hos dem, som søgte Koncession paa Baneanlægget, skulde være Tilbøjelighed til at gaa den Vej, hvad der forøvrigt ikke er mig bekendt.

Th. Nielsen: Da jeg for faa Dage siden havde Ordet angaaende Horsens—Tørring Banen, udtalte jeg, at denne Bane nødvendigvis maatte drage en Bane til Veile—Give efter sig, og jeg skal med ganske faa Ord begrunde, hvorfor et saadant Jernbaneanlæg nødvendigvis maatte komme. Allerede da Horsens—Tørring Banen kom frem i 1882—83, blev der en stærk Bevægelse i Veile og Veile Omegn. Veile faae ved et Anlæg fra Horsens til Tørring sine dyrebareste Interesser truede, idet det ikke kan negtes, at en Endestation, som blev anlagt i Tørring, og ogsaa en Station i Udum vilde gribe stærkt ind i Veiles Opland. Man kan ikke lukke Øinene for, at denne Bane vil tage fra Veile mindst 4,000 eller vel nærmere 5,000 Indvaanere, men det er Mere, end en lille By egentlig kan taale. Der reiste sig derfor strax en Bevægelse dengang. Man søgte først at faae en Bane fra Veile til Holstebro, men da det viste sig, at Staten ikke vilde tage den Sag i sin Haand, arbejdede man paa at skaffe Penge til et privat Baneanlæg fra Veile til Give, og jeg tror, at Veile næsten strakte sig over Gyne, idet man i den Anledning skaffede tilveie en Sum af 300,000 Kr. og egentlig snarere garanterede for det Ate Hundrede Tusinde med. Det viste tydeligt den Betydning, som Veile tillagde Horsens—Tørring

Banen overfor Veiles Opland, og den da værende Indenrigsminister erklærede ogsaa, at der var en vis Forbindelse mellem disse to Baner. Ja, han kom ikke til at forelægge Forslaget, men den næste Indenrigsminister, Finjen, erklærede sig villig til at forelægge den sammen med Horsens—Tørring Banen, og da denne Bane næste Gang blev forelagt, var det i Forbindelse med Veile—Give Banen. Jeg skal dog ikke komme videre ind paa at omtale, hvorledes denne Historie senere udviklede sig. Det er forøvrigt snart fortalt; thi begge Baneforslag blev standsede i Folkethinget og lagte i Udvalg, indtil de igjen i Fjor blev optagne og kom her op sent i Samlingen; først henimod Slutningen kom begge disse Forslag baade om Horsens—Tørring Banen og denne Bane herop. Jeg kan ikke tro Andet, end at dette Thing nu vil stille sig velvilligt overfor Veile—Give Banen, og jeg grunder det paa den Velvillie, man har vist overfor Byerne andet Steds; f. Ex. den lille By Skjelskør fredede man om og med Rette, man har ikke villet lade denne lille By, Skjelskør, ødelægge af Baneanlæg, og man har derfor givet den en Sidebane endogsaa med Statstilskud. Fremdeles, man har ikke villet lade Viborg lide altfor Meget, men give den en Sidebane fra Aalestrup, endog med et Statstilskud af 80,000 Kr., og saavidt jeg har forstaaet det — det gaar jo nu saa rask med Lovforslagene, at det ikke altid er saa let at følge med i alle deres Forgøinger — tillige med Statsdrift. Jeg tror ogsaa, at det i dette Thing har vist sig, at man vil tage et støjnømt Hensyn til, at den ene By ikke kommer til at ødelægge den anden, og jeg kan ikke sige Andet, end at dette vil blive Tilfældet her, dersom Veile ikke faaer Lov til — ikke at erhverve nyt Opland — men at holde paa det Opland, den allerede har. Noget af det vil alligevel gaa tabt, men faar Byen denne Bane, er Konkurrencen som til Stede, og saa er der dog Mulighed for, at Byen i det Mindste kan bevare det Meste af, hvad den nu har. Det er den ene Grund, hvorfor jeg ikke kan tro Andet, end at det høie Thing vil vise sig velvillig overfor nærværende Lovforslag. Den anden Grund er den, at det her foreslaaede Baneanlæg vil i en ganske anden Grad end Horsens—Tørring Banen ramme Hedeegnene, om jeg saa maa sige, lige i Centrum, det vil i en ganske anden Grad komme de meget udstrakte Hedeegne til Nytte, og der er jo Intet foregribet ved dette Anlæg. Den høitærede Minister udtalte forleden, at han ansaa det for muligt, at der en Gang vilde komme en Bane over